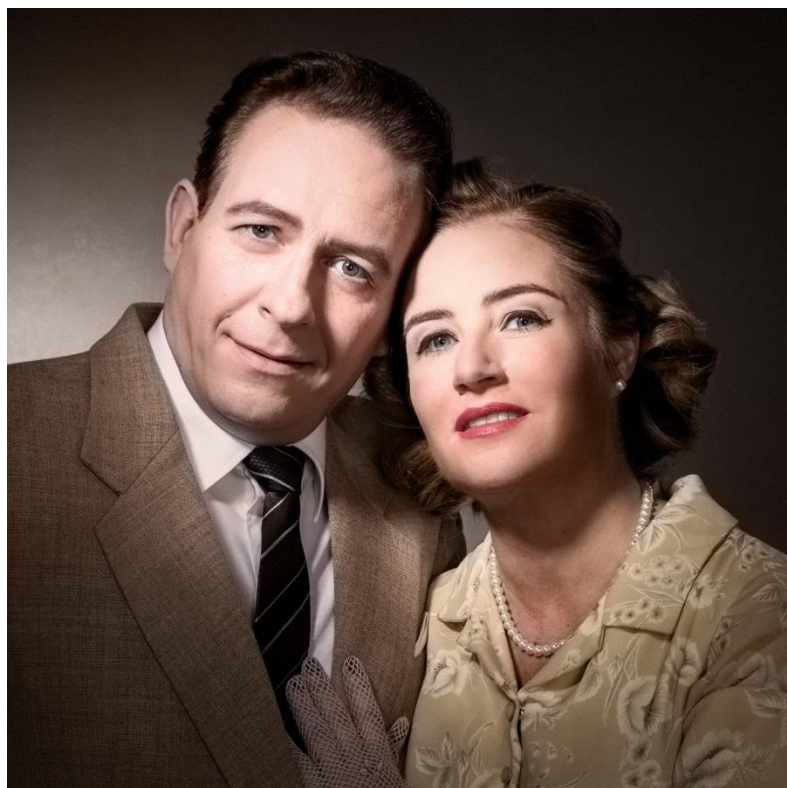

Solistina

Olavi Virta

-musiikinäytelmä
(versio 4.2)

Kuopion Uuden Kesäteatterin versio

KUOPION UUSI KESÄTEATTERI

Käsikirjoitus:

Johanna Keinänen – Sami Kojonen – Kimmo Virtanen

Tahtiteatteri

© Tahtiteatteri Oy 2015

Solistina

2

Olavi Virta

Roolilista

Olavi Virta

Vaimo

Manageri

Toimittaja

Hulda

Olavin naisten edustaja

Orkesterin edustaja

Nainen tanssilavalla

Naisen kavereita tanssilavalla

Mies tanssilavalla

Justiina

Suomisen Olli

Suomisen Pipsa

Komisario Palmu

Vastanäyttelijätär

Olavin äiti

Kanta-asiakas Tornissa

Eva

Angelique

Punatukkainen tyttö

New Yorkilaisen autoliikkeen omistaja

Autoliikkeen vartija

Amerikansuomalainen nainen ravintolassa

Frank Sinatra

Olavin äiti vanhana

Työsiirtolan vartija

Soittaja 1

Soittaja 2

Lääkintälotta

Tyttötrio

Teini 1

Teini 2

Uutistenlukija 1

Uutistenlukija 2

Sotilas Lasse

1. kohta: Kertojat esittäytyvät

VAIMO:

Minä olin hänen vaimonsa.

MANAGERI:

Minä hänen managerinsa.

TOIMITTAJA:

Minä olen toimittaja.

ORKESTERIN EDUSTAJA:

Minä edustan orkesteria.

OLAVIN NAISTEN EDUSTAJA:

Minä taas kaikkia hänen naisiaan.

HULDA:

Jokainen tarvitsee myös oman Huldansa. Minä olen Hulda Simula ja olin hänen Huldansa.

MANAGERI:

Me kerromme teille tarinan laulajasta.

VAIMO:

Mutta myös ihmisestä.

ORKESTERIN EDUSTAJA:

Me kerromme miten me hänet näimme.

TOIMITTAJA:

Toimittajana muistuttaisin, että pidättäydytte tietyissä faktoissa, mutta muistakaa myös, että kunnon tähti tarvitsee tarinalleen myös sopivasti sepitettä.

MANAGERI:

Näin se alkaa: hän marssii korskein askelin estradille valkoisessa smokissa. Orkesteri loihtii ilmoille sävelensä, kaikki odottavat, että hän päästää ilmoilleen tuon ylivertaisen äänensä, arvoisa yleisö, solistina Olavi Virta.

Olavi tulee lavalle ja laulaa, mukana ensemble.

Biisi: Muistojeni tangoOLAVI:

ILTA ON JA VARJOIHIN PEITTYY JO
MAA,
AJATUKSET KIITÄVÄT VUOSIEN
TAA,

KAIKKI:

MUISTOASI KAUNIINA
KANGASTAVAA,
HIMMENTÄÄ EI AIKA KOSKAAN VOI.

OLAVI:

TAVOITTELIN ONNEA
HÄIKÄISEVÄÄ,
TÄYTTYNYT EI TOIVE, SE
TOIVEEKSI JÄÄ,

JÄLJELLÄ ON MUISTO JA LAULUNI
TAA,
JONKA MULLE ILTATUULI TOI.

KAIKKI:

VOIN KUULLA ÄÄNES VIELÄ MULLE
KUIISKIVAN, KERRAN SAAVUN
TAKAISIN,
SE VALHE OLI, MUTTA RAKAS
KUITENKIN
JA SIKSI SEN MÄ TALLETAN.

LUPAUKSET PETTÄVÄT
TIEDÄNHÄN SEN, VÄLITTÄNYT EN,
OLIN ONNELLINEN,
MUISTOASI SÄILYTÄN VUOSIEN
TAA,
ILTAHETKENI SE KAUNISTAA.

2.kohtaus: Lopunajan haastattelu 1

*Leikataan suoraan loppuaikojen Pispalaan.
Yle tulee haastattelemaan.
Ola huonossa kunnossa,
puhuu huonosti halvauksen vuoksi.*

TOIMITTAJA:

Pispala, Hulda Simulan koti, 70 luvun
alussa.

OLAVI:

...Minulla laskuja tuli joka puolelta
hirveästi, niin minä ajattelin, että paras
kun lopettaa koko bisneksen.

HULDA:

Toimittajalle kahvia.

TOIMITTAJA:

Kiitos.

OLAVI:

Mä sain semmosen lievän halvauksen ja tota sitten huomattiin, että mulla on sokeritauti ja mulla oli ollut jo aikasemmin kolme kertaa maksakirroosi, siinä oli vähän niinkun pitelemistä ja lääkärikin sano että valitettavasti hän ei voi mua enää auttaa..

HULDA:

Toimittajalle pullaa.

TOIMITTAJA:

Kiitos.

OLAVI:

..Tarkotti että tää on viimenen matka, mutta kyllä minä siitä kuitenkin selvisin.

TOIMITTAJA:

Se halvaus haittaa sun puhetta, mutta ei kuitenkaan laulua?

HULDA:

..Minä menin sinne ohjelmatoimistoon ja syleilin tuota Olavia ja kuulkaas

minä ihan suutelin tätä Olavia poskelle
ihan kaikkien nähden.

Minä niin kovasti pidin Olavin lauluista.
Hänen tapansa laulaa tuntui todella
sydämässä asti. Hänen laulaessaan
välittyi jotain sellaista tunnetta, mihin
kukaan muu ei pystynyt..

TOIMITTAJA:

Tuhannet parit ovat tanssineet teidän
kappaleitanne, mitä rakkaus aiheena
teille merkitsee?

OLAVI:

Se rakkaus on merkinny mulle aina
niinkun enempi.

TOIMITTAJA:

Entä rakkaus lauluun?

OLAVI:

Tuntuu että jos multa loppus laulutaito,
niin..

TOIMITTAJA:

(Yleisölle) Olavi tavoitteli sanoja
halvauksen vuoksi koko haastattelun,
mutta nyt sanat meinasivat takertua
huulille, lopulta hän sai sanottua.

OLAVI:

..kyllä mää kualisin. Se on mulle niin
rakas homma.

TOIMITTAJA:

(Yleisölle) Siirrytäänpä tanssilavalle, jonnekin 40-50 luvun vaihteeseen. Iskelmä on kansakunnan tunteiden historia, sen salattu muisti.

3. kohta: Olavin laulut tuntojen tulkkina.

Tanssilava, 40-50-luvun vaihde. Rivi nuoria naisia odottaa tanssilavalla hakijaa. mies saapuu.

MIES:

(Yleisölle) Terve! Saatiin heinät seipäille ja lähin tyttöjä tanssittamaan.

NAINEN:

Hei!

MIES:

Ester!

NAINEN:

(kavereilleen) Tuo mies. Se on kohtalokkaasti ja perruuttamattomasti rakastunu minnuun.

KAVERIT:

Mistä tiijät?

NAINEN:

Eikö tuo jo nuamasta paista ja tänne asti.

KAVERIT:

Kyllähän tuo vähän kummasti näkys
nykivän.

MIES:

(Yleisölle) Tanssimaan haku, eihän se,
sodan käyneelle miehelle mikään ole,
tempu eikä mikään, kohde vaan,
tähtäimeen ja...

NAINEN:

Tuosta ei tule tuosta hommasta kyllä
ei yhtään mittään. Mitä se tuolla
kupeksii oikein? Tulis nyt!

MIES:

Tämmösessä, sissi-iskussa jossa
yhden miehen partiolla edetään
kosketukseen, on ne riskit ne on
kovat...

NAINEN:

Voe elläimen piä ja vähän muitakii
vehkeitä!

NAINEN:

Minä lähen kottiin. Siellä on sauna
vielä lämmin ja tuoretta pullaa.

MIES:

Ei ole varmaan järkevä nyt hyökätä.
Näin kirkas iltakin.

Biisi: Sua lemmin kuin järjetön mä oisin

OLAVI:

SUA LEMMIN KUIN JÄRJETÖN MÄ
OISIN
SÄ KUULEHAN NIIN SOISIN
KUIN SYÖMMENI LYÖ

MIES:

Hyökkäyskäsky! Siinä ei kysellä,
kylläpä tykit kumajaakin.

*Mies lähtee sydän pamppaillen
hakemaan naista tanssimaan.
Jää paikalleen seisomaan, ei saa
pokattua.*

NAINEN:

No? Mittee?

MIES:

Että nätti ilta.

NAINEN:

Että mukava seistä siinä. Tököttee,
nättinä iltana.

MIES:

Juu.

NAINEN:

Siinä minun eessä.

MIES:

Juu, niin, tässä eessä.

Mies pokkaa,

*menettää puhtinsa kesken pokkauksen,
naamioi liikkeen epäuskottavasti*

MIES:

Joltain puonnu 20 penniä tänne
lattialle.

NAINEN:

Tuli kirje Maunolta Raahesta, kysy
kihloihin.

MIES:

Mitä vastasit?

OLAVI:

OOT AATOKSISSAIN SÄ AAMUIN
UNESSA ILTAISIN

NAINEN:

Että suapipa nähä.

Mies saa itsestään henkisen yliotteen.

MIES:

Saanko luvan?

NAINEN:

Suattaspahan tuota pyörähtääkki.

Tanssivat.

OLAVI:

SUA LEMMIN KUIN JÄRJETÖN MÄ
OISIN
SÄ USKOTHAN MÄ SOISIN
ETT' SUN ON SYÖMMENI

NAINEN:

On se vuan tavallisen kätevä että on tuommonennii Olavi Virta keksitty valamistoo.

MIES:

Melkoisen outo ammatti miehellä. Puhuu pehmosia rahasta ja musiikin tahtiin.

OLAVI:

SUA LEMMIN KUIN JÄRJETÖN MÄ
OISIN
SÄ USKOTHAN SEN SOISIN ET SUN
ON SYÖMMENI...

4.a kohtaus: Elämän jano.

Vaimo tulee.

VAIMO:

Minä toimin siis vaimona
Toiminimessä Olavi Virta. Kun me
Olavin kanssa aloimme seurustella, oli
vuosi 1944 ja minä vasta 17 vuotias ja
hän vei kerta kaikkiaan minulta jalat
alta.

Olavi tulee.

Biisi: HurmioOLAVI:

ON SILLOIN VAIKEAA,
KUN YKSIN TAIVALTA,
JA KAUAN RAKKAINAAN ETSIÄ
SAA,

OLAVI:

Tanssitaanko?

VAIMO:

Tanssitaan.

Tanssivat umpirakastuneina.

VAIMO:

KUN SITTEEN SAAPUU HÄN,
KUN LÖYTÄÄ YSTÄVÄN,
SYDÄN SILLOIN LAULUUN
PUHKEAA.

OLAVI:

PIAN SAAN VARMAAN
KÄYDÄ TÄHTIIN TIEN
KUN NYT
ARMAAN HURMIOON VIEN

VAIMO:

TÄÄ TIE MEIDÄN ONNEN MAILLE
RIEMUKKAILLE JOHTAA
JOS ET VAIN TULLA PELKÄÄ

OLAVI:

POIS JÄÄ AIKA YKSINÄINEN KUN

VAIMO:

NYT SAAN
VIHDON OLLA LUONA SUN

VAIMO JA OLAVI:

JA NIIN
MEIDÄT

LEMMEN HUUMAAN JOHTAA
KAUNIS TIE JA
HURMIOON VIE.

OLAVI:

Lähdetäänkö?

VAIMO:

Lähdetään.

OLAVI:

Saatanko?

VAIMO:

Saata.

Kävelevät hetken.

OLAVI:

Mukavaa.

VAIMO:

Kerrassaan.

OLAVI:

Suutelenko?

VAIMO:

Suutele.

Suutelevat.

OLAVI:

Ihanaa.

Hiljaisuus.

VAIMO:

Erittäin.

VAIMO:

Minä olen naimisissa.

OLAVI:

Ohhoh.

VAIMO:

Minulla on lapsi.

OLAVI:

Hienoa.

VAIMO:

Voi ei.

OLAVI:

Niin.

VAIMO:

Pitäisi mennä.

OLAVI:

Niin pitäisi.

VAIMO:

Oletko sinä tosissasi.

OLAVI:

Erittäin.

VAIMO:

Pakko mennä.

OLAVI:

Niin on.

Olavi hoitaa hääseremonian miimisesti.

VAIMO:

(Yleisölle) Olavilla oli aina kiire, ei itsekään tiennyt minne, Siinä minä sitten yritin perässä pysyä.

4.b kohta: Elämän jano

Olavi tulee.

OLAVI:

Hei hei. Minä lähden tästä keikalle.

VAIMO:

Suukko.

Suukottavat.

OLAVIN ÄITI:

Ja minä pidän huolen että rouva Virta elää niin kuin rouvan kuuluu.

VAIMO:

Minkä vuoksi.

OLAVIN ÄITI:

Mitä ei äiti poikansa vuoksi tekisi.

*Olavi menee bändin luo, bändi alkaa
Soittamaan La Cumparsitaa.*

SOITTAJA 1:

Ollaan myöhässä.

OLAVI:

Ei olla kun minä ajan.

*Lähtevät ajamaan autolla,
soittaminen kuvastaa matkantekoa.*

SOITTAJA 2:

Ajat Olavi aika lujaa.

Kiihdyttävät soittoa.

SOITTAJA 3:

Mittari näyttää sataa kilometriä
tunnissa.

OLAVI:

Se on mailimittari.

Kiihdyttävät soittoa.

SOITTAJAT:

Aaaaaaa! Hiljennä.

OLAVI:

Ei ehdi!

Tulevat keikalle.

Biisi: La Cumparsita

OLAVI:

Arvoisa yleisö: La Cumparsita.

HILJAA YÖSSÄ,
NYT SÄVEL KAIKAA,
TÄHTEIN VYÖSSÄ,
ON KUMMAA TAIKAA,
MIELTÄ KIEHTOO,
TÄÄ RYTMİ KUUMA,
TULTA LIEHTOO,
SEN OUTO HUUMA,
TIENI ILLOIN,
KUN LUOKSES JOHTAA,
TUNNEN SILLOIN,
MUA ONNI KOHTAA,
MULLA MILLOIN LUOT KUUMAN
SUUDELMAN.

VAIMO:

Ihanaa kun tulit kotiin.

OLAVI:

Mutta nyt täytyy mennä.

VAIMO:

Minne?

OLAVIN ÄITI:

Älä koko ajan kysele. Se ei ole vaimon tehtävä.

OLAVI:

Hei äiti. Torniin. Pojat odottelee
(*Lähtee*)

Kymppikabinetissa

KANTA-ASIAKAS:

Ja seuraava tietokilpailukysymys.
Kuka näytteli Timo Vaski nimistä
henkilöä Pekka ja pätkä lumimiehen
jäljillä elokuvassa?

Olavi tulee sisään.

OLAVI:

Olavi Virta!

KANTA-ASIAKAS:

Aivan oikein. Oikea vastaus oli Olavi
Virta ja kysymyksen tiesi Olavi Virta ja
palkinnon saa Olavi Virta.

OLAVI:

Mitä on palkintona?

KANTA-ASIAKAS:

Saat tarjota kierroksen kaikille.

OLAVI:

Kierros kaikille!

*Porukka kabinetissa huutaa riemusta.
Bändi nopeuttaa soittoa ja
näytellään nopeutettuna Olavin
ryyppyilta Tornissa.*

OLAVI:

Kotiin.

Olavi menee kotiin, Bändi soittaa

voipuneesti La Cumparsitaa.

VAIMO:

Vihdoinkin tulit kotiin.

OLAVI:

Ja nyt keikalle.

VAIMO:

Minä en näe sinua Olavi koskaan.

OLAVI:

Tässähän minä olen, katsopas nyt oikein tarkkaan.

Noin, nyt täytyy mennä. Hei hei.

OLAVIN ÄITI:

Raskas työ ja raskaat hovit, se on vaimon kestettävä. Sitä paitsi itsekin käyt päivittäin missä sattuu kun mies on poissa.

VAIMO:

Kaupassa..

OLAVIN ÄITI:

Ja viime viikolla kävit postissa.

VAIMO:

Mistä sinä senkin tiedät?

Ottaa muistikirjan näkyviin.

OLAVIN ÄITI:

Tästä muistikirjasta. *(lukee kirjasta)*
Maanantai 21.3.1954, poistuu kotoa
13.40, ei hymyile...

*Samaan aikaan soittajat Olan
Auton kyydissä.*

SOITTAJAT:

Apuaaaaa!

OLAVIN ÄITI:

Palaa kotiin 14.25, hymyilee
mahdollisesti mutta ei varmaa koska
eteisessä hämärää.

OLAVI:

Ensin vedetään sitten La Cumbarsita.

SOITTAJA 1:

Ensin vedetään Carillo! Ei tätä vauhtia
muuten kestä.

OLAVIN ÄITI:

22.3. kello 16.20 poistuu jälleen
kotoa, hymyilee hissien ovella.

4.c kohta: Elämän jano.VAIMO:

(Yleisölle) Minä hoidin kodin, lapset,
levykaupan, Olavin ja kyttävän
anopin ja tottahan se on mitä
puhutaan. Oli Olavilla naisia ja vaikka

kuinka paljon ja kyllähän minä niistä
tiesin koko ajan.

Naisten edustaja tulee

OLAVIN NAISTEN EDUSTAJA:

Olisihan se suuri vääryys jos noin
ihana mies olisi vain yhden saatavilla.

***Biisisikermä: Ajattelen sinua aina,
Eva, Angelique, Punatukkaiselle
tytölleni, Sinun silmiesi tähden***

Ola ja nainen nimeltä Eva.

EVA:

TANSSIIN JO LÄHTEE TOISET

OLAVI:

KAI KUULET EEVA,

EVA:

KUN SÄVEL KAUNIS MEILLE SOI

OLAVI:

EEVA NIIN SUURENMOISET

EVA:

ON HETKET ONNEN JOTKA
RAKKAUS JA SOITON TENHO LOI
NIIN KAUAN VIIVYIT
NIIN KAUAN YKSIN

OLAVI:

MÄ KATSOIN TÄHTIIN

JA SILLOIN EEVAA MUISTELIN

EVA:

SAAVUIT JA SYLITYKSIN

OLAVI:

SUN KANSSAS EVA TANSSIN
KAUAS TAIVAAN TÄHTITARHOIHIN

Olavi ja nainen nimeltä Angelique.

OLAVI:

MAAILMA TÄYNNÄ ON TYTTÖJÄ
KIRSIKASUITA
HEILLÄ ON POLTTAVA KATSE JA
HATTU ON SILKKIÄ
TUNTEENI HEHKUVAT,
KATSO EN TYTTÖJÄ MUITA
MINULLE AINOA AINA ON VAIN
ANGELIQUE

ANGELIQUE:

EN PALJON SULLE ANTAAN VOI
YHDEN LAHJAN MULLE ELÄMÄNI
SOI
SIIS SALLI RAKKAUTENI SULLE
LAHJOITTAAN

OLAVI:

ANGELIQUE, KUN ET MUUTA
SAA

Punatukkainen tyttö ja Ola.

OLAVI:

TULI AURINGON, KULTA
KUUTAMON

EHKÄ TOISILLE KAUNIITA ON

PUNATUKKAINEN TYTTÖ:

SUA VIIHDYTTÄÄ, MIELTÄ
LÄMMITTÄÄ
ERÄS HERTTAINEN KIHARAPÄÄ

KUIN ON KUTRINI TULTA, NIIN
SYDÄMENIKIN
PUNATUKKAINEN TYTTÖSI SUN

NÄITÄ KUTREJA HELLIEN KERRAN
SILITIT
NIISTÄ HETKISTÄ VAIN UNEKSUN

Ola ja kaikki kolme naista.

OLAVI:

SINUN SILMIISI KUN KATSON,
NIIN YMMÄRRÄN SEN.
MIKSI ON ONNI NIIN KAUNIS
JA IHMEELLINEN.

NAISET:

SINUN SILMISSÄSI PAISTE PÄIVÄN
ON.
SINUN SILMISSÄS ON HOHDE
KUUTAMON.
SINUN SILMIESI TÄHDEN,
LAULAN LAULUN KAUNEIMMAN.
SINUN SILMIESI TÄHDEN,
TAIVAAN TÄHDET TAVOITAN.

*Naiset poistuu ja Olavi tulee
kotiin ja laulaa Vaimolle.*

OLAVI:

KUN SILMÄS NÄÄN, NÄÄN
SYDÄMEES,

KUN LUOTTAA YSTÄVÄÄN,
TAIVAS ON NIIN SEES,
TAIVAS ON NIIN SEES.

VAIMO:

(Yleisölle) Kotiin, Torniin,
keikalle, Torniin, keikalle, naisiin,
kotiin, keikalle, naisiin, Torniin,
keikalle, Torniin, keikalle, naisiin.
Torniin, keikalle, kotiin, naisiin
Torniin, keikalle, Torniin, naisiin,
keikalle, Torniin, keikalle, kotiin.

Biisi: Sä etkö uskalla mua rakastaa

VAIMO:

SÄ ETKÖ USKALLA MUA
RAKASTAA?
MIKS´EN VASTAUSTA SULTA SAA
ONKO SYDÄMESI ONNETON
KUN LUONAIN SE ON

ETKÖ USKALLA MUA RAKASTAA?
MIKSI MUURI SINUT PIILOTTAA.
HYLKÄSITKÖ PIENEN SYDÄMEN
KUN LIEKKIIN SAIT SEN.

SÄ HUOLESI SUO MINUN KANTAA,
POIS MURHEESI VIEN.
TAAS AURINKO LÄMPÖNSÄ ANTAA
JA VALAISEE TIEN.

SÄ ETKÖ USKALLA MUA
RAKASTAA?
SANAA SYDÄMENI ODOTTAA
SANAA JONKA MYÖTÄ OMAKS
SAAN MYÖS TAIVAAN JA MAAN.

VAIMO:

Ja nyt tämä saa riittää.
Minä otan lapset
ja muutan Ruotsiin. Anoppi?
Kirjoita vihkoon: klo 9.15. Muuttaa
Ruotsiin. Ei hymyile.

ÄITI:

Nytkö sinä jo lähdet. Ja meillä kun oli
yhdessä niin mukavaa.

Vaimo lähtee.

OLAVI:

Lapset ovat kaikkeni, yhdessä heidän
kanssaan omistan koko maailman.
Ilman lapsia minulla ei ole mitään.

OLAVI:

Tänä iltana surraan, mutta huomenna
on iloisempi mieli.

Biisi: Yö kerran unhoa annoit

OLAVI:

YÖ KERRAN UNHOA ANNOIT.
VÄSYNEENÄ KUN HELMAASI JÄIN,
MINUT UNTEN MAILLE SÄ
KANNOIT, SADUN KAUNIIN
UNESSA NÄIN,
MINÄ NÄIN JÄLLEEN KATSEESI
TUON ARMAHAN
HYMYN SULOISEN KIRSIKKA-
SUUN, USKOIN SILLOIN
ONNEHEN VARMAAN,
USKOIN UNELMIIN JA
HAAVEILUUN.

5. kohta: Lopunajan haastattelu 2

OLAVI:

Toimittaja. Sen minä haluan sanoa, että minä panen parastani. Aina.

TOIMITTAJA:

Laulaessa?

OLAVI:

Tässäkin on juuri merkille pantavaa, että minä tunnen rakastamisen hyvin kiihkeesti. Eihän sitä voi julkisesti sanoa, mutta minulla on kaikki kiihkeitä ja tärkeitä..

HULDA:

Toimittajalle kahvia?

OLAVI:

Kiihkeitä ja tärkeitä... Tango oli hyvin ajankohtainen siihen aikaan, minä panin parhaani löytääkseni uusia tangoja ja kyllä mä niitä löysinkin.

TOIMITTAJA:

Mitäs mieltä olet nykypäivän laulajista?

OLAVI:

Minun mielestäni ei tämän

nuoremman polven laulajilla ei niillä ole mitään rutiinia, niillä on vaan semmosta vissiä sörsseliä, ei ole tärkeitä.. Minä sellaisen tyttötrion kanssa lauloin, nimi ei nyt tule mieleen.

*Tyttötrio ilmestyy Olavin muistoista,
Toimittaja ja Hulda eivät heitä näe.
Tyttötrio laulaa repliikkinsä kolmiäänisesti.*

ALTTO:

Oo...

MEZZO:

laa...

SOPRAANO:

vii...

TOIMITTAJA:

Harmony sisters.

HULDA:

Metrotytöt.

ALTTO:

Oo...

MEZZO:

laa...

SOPRAANO:

vii...

OLAVI:

Juu juu malttakaa, ihan juuri olen valmis...

TYTÖT:

(laulavat marssimaisesti) Hiljaa yössä, nyt sävel kaikaa, tähtein vyössä, on kummaa taikaa

OLAVI:

No ei se nyt ainakaan noin voi mennä!

TOIMITTAJA:

Mikä ei voi mennä?

HULDA:

Olavi?

TYTÖT:

Lauloimme sen ihan iskulleen

OLAVI:

Tämä on tango, ei marssi! Eikä ainakaan virsi!

TYTÖT:

Tango, juu kyllä! Hidas-hidas-nopea-nopea-hidas-hidas

OLAVI:

Tango on latinaa ja tarkoittaa: koskettaa. Täytyy laulaa kuin koskettaisi.

HULDA:

Haluatko Olavi lepäämään?

OLAVI:

Täytyy houkutella, nätisti... pehmeästi
iskun päälle eikä saa komentaa...
(*laulaa*) Hiljaa yössä nyt sävel kaikaa
tähtein yössä on kummaa taikaa...!
Pitää olla ajatus mukana.

TYTÖT:

Ne ajatukset kyllä tiedetään.

OLAVI:

Se on kaipausta, kaihoa, kiihkoa,
tunnetta. Laulakaa siitä.

TYTÖT:

Laulettais kyllä jos vois...

OLAVI:

Miksi ette vois?

TYTÖT:

Nainen ei voi, taikka menee maine.

OLAVI:

Onneksi en ole nainen.

TYTÖT:

Naulan kantaan! Onneksi et!

(*Tytöt laulavat*)

Hetken ehkä onni kestää
Loppua sen ei voi estää

(Olavi laulaa)

Silti siihen aina luotan
Kestävyttä sen mä vuotan

Sua yksin aina jumaloin
Sun vuokses kaiken tehdä voin
Sun lempes maljan kerran join
Se huumas mun

OLAVI:

Mikäs sen tyttötrion nimi nyt oli, ei tule mieleen.

HULDA:

(Toimittajalle) Olavin täytyy nyt levätä.

5 b. Kohtaus: Laulunopettaja

Manageri tulee

MANAGERI:

Olavi teki lauluääneensä ja tekniikkansa eteen paljon työtä, mutta äänimateriaalin hän oli saanut syntymälahjana. Hän usein kertoi tarinaa ensimmäisestä laulunopettajastaan. Laulunopettaja oli jo hyvin vanha mies..

Manageri Muuntuu vanhaksi laulunopettajaksi

LAULUOPE:

En minä pysty ottamaan enää yhtään uutta lauluoppilasta, Virta menee vaan kysymään jostakin muualta. Teidän puheäänestä jo kuulee että Virralla on ohkainen materiaali, se on työlästä, ja noin paksut pohkeetkin,

OLA:

Ottakaa minut, edes kokeeksi.
Kunnetkaa (Meinaa alkaa
laulamaan.)

LAULUNOPE:

Ei, älkää laulako. Minun vanha
sydämeni ei kestä enää yhtään
epävireistä ääntä.

OLA:

Arvon herra, minä seison tässä vaikka
vuoden, kunnes annatte minulle
laulutunnin.

LAULUOPE:

Enhän minä edes elä niin kauaa. No
Kokeillaan nyt sitten. Mutta Virta
muistaa, minä olen kova opettaja,
Laulu, on huippu-urheilua. Virta! Rinta
kaarelle! Hartiat taakse! Henkinen
kruunu päähän! Kantapäät yhteen!
Polvet joustaa! Jännittäkää
vartaloanne jousen lailla! Sitten
hengitys sisään! Kuin haistaisitte
vuori-ilmaa! Takaraivo auki! Kuin
kuulisitte kaukaisella etelärinteellä
laiduntavan vuohiryhmän kilikellot! Ja
mitä? Onko se rupisammakko joka
kurnuttaa kaipaavasti vuoripuron
rannalla? On se! Kuulkaa se! Kuulkaa
rupisammakko! Kuuleeko Virta
rupisammakon?

OLA:

Kuulee...

Olavi yrittää laulaa.

LAULUOPE:

Ja nyt! Ilmaiseva käsivarsi
kohoitetaan etuviistoon! Ja sitten...

LAULUOPE:

Seis! Ei saa laulaa! Ei missään
nimessä! Ilmaiseva käsivartenne on
liian korkealla! Laskekaa! Noin! Ja
mitä! Olette pudottanut kruununne?
Kruunu takaisin päähän! Noin! Ja nyt!
Hengitys! Vuorenrinne, kilikellot, puro,
rupisammakko! Laulakaa
Singnooooooreeee!

OLA:

Signoooooreeee!

LAULUOPE:

Oho. Jatkakaa

OLA:

(laulaa ylemmäs) Signoooooreeee!

LAULUOPE:

(viittilöi jatkamaan)

OLA:

Signoooooreeee!

LAULUOPE:

Pas mal... sanotaan oopperassa.
Ars longa...

OLA:

Mikä longa?

LAULUOPE:

Lisää tunnetta

OLA:

Signoore!

Manageri Muuttuu manageriksi

MANAGERI:

Lauluopettaja ei ollut koskaan kuullut mitään vastaavaa.. Olavilla oli ääni joka ratkaisee, joka saisi nykypäivänä kaikki tuolit kääntymään. Ja tämä ääni ratkaisi laulunopettajan kohtalon

Manageri Muuttuu laulunopettajaksi ja ola laulaa signoorea

LAULUOPE:

Niin täyteläinen ääni,niin lahjakas, sydän ei kestä! Aaarggghh (Kuolee)

HULDA:

Toimittaja lähtee.

(Yleisölle) Olavilla oli 70 luvulla, kun Pispalassa asuimme, niin tuon muistin kanssa kovasti jo ongelmia ja Olavi joutui harjoittelemaan kaikki laulunsanat uudelleen ulkoa. Minä sitä siinä parhaani mukaan auttelin

6. kohtaus: Sokeritauti

*Ola muistelee laulujen sanoja.
Hulda auttaa.*

OLAVI:

Sitten seuraava laulu! Harjoitus tekee mestarin. Oi jos oisit rakkaimpani

HULDA:

Kultaseni

OLAVI:

Oi jos oisit kultaseni

HULDA:

Niin? Mikä?

OLAVI:

Kukka...

HULDA:

Ei.

OLAVI:

Lintu?

HULDA:

Ei.

OLAVI:

Auringonnousu, lasku tai... tähti?

HULDA:

Ei. Se on syötävää.

OLAVI:

Haa! Joku leivos... bebe?
Suklaasydän? Mutta se on Vieno
Kekkonen levytys. Perkele, jos mä
olen ne sanat kerran oppinut niin opin
minä toisen ja vaikka kolmannenkin,
jos on pakko. Laulamaan on päästävä.

HULDA:

Joko pistetään insuliini?

OLAVI:

Kohta. Pakko muistaa. Pakko. Oi jos
oisit kultaseni hunaja... ei... Oi jos
oisit kultaseni... (*muistaa*)
sokerpalanen! No niin! Sanoinhan
minä! Siellä ne jossain vielä on
tallessa!

OLAVI:

OI JOS OISIT KULTASENI
SOKERPALANEN,
PITÄISIN SUN PIILOSSA AIN SALAA
SUUDELLEN..

Hulda, kuule, kyllä tämä tästä vielä
iloksi muuttuu. Mä soitan.. soitan sille..
sille.. mikä sen nimi oli joka mulle niitä
keikkoja myi.. ja sitten mä soitan sille..
sille.. mikä se oli kuka se levytuottaja
se.. Vaikka Suomen presidentille voin
soittaa, enkä soita vaan laulan.. kukas
se suomen presidentti taas olikaan.

HULDA:

Kekkonen.

OLAVI:

..Ja sitten minä vien sinut Hulda
Amerikkaan.

HULDA:

Millä?

OLAVI:

Lentokoneella tietysti! Kiireiset ihmiset!

HULDA:

Ollaanko me kiireisiä ihmisiä?

OLAVI:

Ollaan! Sun tulisuudelmasi tähden
aatos lentää, kun onnen kipunat sun
silmistäsi lentää, Sun huultes kuuma
valhe uskoa mun
täytyy, sun tules liekeissä kun
sydämeni...

HULDA:

No?

OLAVI:

Täytyy... sen kanssa rimmaa...

HULDA:

Rrr.

OLAVI:

R..räytyy?

HULDA:

Räytyy.

OLAVI:

Räytyy? Onko se niin?

HULDA:

No. Sattuuhan sitä. Sanoittajillekin.

Olavilta loppuu veto.

OLAVI:

Väsyttää.

HULDA:

Mene levolle. Paljonhan sinä muistitkin.

OLAVI:

Mä vien sut Amerikkaan. Uskotko?

HULDA:

Totta kai uskon! Mene levolle. Ja ota se insuliini.

OLAVI:

Menen! Otan! Äläkä komenna! Sä et ole mun äitini!

HULDA:

En tietenkään.

OLAVI:

Anteeksi. Kun on niin vaikea levätä. Ei saa millään olluksi. Amerikkaan Hulda minä sinut vielä vien. Minä oon siellä ollu vuonna 56.

7.Kohtaus: Amerikka

*New Yorkilainen baari:
Ola ja Manageri
ryyppäävät ja ovat jo
aika kännissä.*

MANAGERI:

Pälä pälä pälä, sönkön sönkön sönkön. Pälä pälä pälä, mongerrus, mongerrus, mongerrus. Pälä pälä pälä, mutinaa mutinaa. Pälä pälä..

OLAVI:

Maksas Managerismies lasku, mä en jaksa enää sun paskanjauhantaas kuunnella.

MANAGERI:

Miten pyydetään lasku amerikaks?

OLAVI:

Check please.

MANAGERI:

(Yrittää lausua, ei känniltään ja kielitaidottomuudeltaan pysty)
Voisitko toistaa.

OLAVI:

Please repeat.

MANAGERI:

Sehän on ihan eri kun äsken. Tosin tää on paljon helpompi. Tarjoilija! Please repeat! Vetäseppäs Ola tässä odotellessa Punatukkaiselle tytölleni, niin nähdään miten se uppoo Amerikkalaisiin, niillä rahoillahan täällä New Yorkissa ollaan.

OLAVI:

Tuli auringon, kulta kuutamon, ehkä toisille kauniita on..

MANAGERI:

Turhaan sä niille suomeksi laulat. Tosin, sehän tässä hauskaa onkin, kun näille voi puhua mitä tahansa ja ne ei ymmärrä. (*Nainen kävelee ravintolan läpi ja Manageri tervehtii häntä asiallisella äänellä suomeksi*) Täällä Amerikassa kaikki on suurempaa. Esimerkiks niinkun tuo rouvan takapuoli. eikä rouva muutenkaan ihan mikään Teksasin keltaruusu ole. (*Nainen pysähtyy*)

AMERIKANSUOMALAINEN NAINEN:

Sika! (*Läimäyttää manageria poskelle*)

MANAGERI:

Mähän ymmärsin mitä se sano. Mähän puhun Amerikkaa!

OLAVI:

Se oli amerikansuomalainen.

Saa laskun.

MANAGERI:

Tarjoilija. Missä se pliis ripit viipyy?
Oho. Jalat ei toimi. Täytyy kävellä
käsillä. (Kävelee tiskille käsillään)

MANAGERI:

48 viskiä?! Kuka nää on juonu?
Hirveä juoppo tuo Virta.

*Lähtevät ulos.
Kävelevät New Yorkin katuja.*

OLA:

Hei, katohan tuonne.

*Autoliikkeen ikkunassa
näkyä Ford Fairlane.*

MANAGERI:

(Manageri yrittää lausua, muttei
pysty.) Fooood Fööö.. Food Fööö..
Fööö.. Fööö..

OLAVI:

Ford Fairlane. Ja minä ostan sen.

MANAGERI:

Jos aamulla muistat.

OLAVI:

Ei kun nyt.

MANAGERI:

Huomaa että herra Virta on juonut 48 grogia viskiä, nyt on yö.

OLAVI:

Ja sinähän et juonut niistä yhtään.

MANAGERI:

Minä oon ihan selvin päin.

*Kaatuu maahan, kun ei pysy
Känniltään enää pystyssä.*

OLAVI:

Haloo. Haloo siellä. Haluan ostaa tuon Ford Fairlanen.

MANAGERI:

Ostaisit Mossen, olis helpompi lausua.

OLAVI:

Jos Frank Sinatra kävelis nyt ohi, niin haastaisin Frankin kädenvääntöön.

Frank Sinatra kulkee ohi.

OLAVI:

Frank Sinatra!

MANAGERI:

Frank Sinatra?

OLAVI:

(Tervehtii) Frank Sinatra.

FRANK SINATRA:

Frank Sinatra.

Frank jatkaa käbelyä pysähtymättä.

OLAVI:

Frank Sinatra.

*Frank Sinatra kävelee ohi
pysähtymättä näkymättömiin.*

OLAVI:

Frank Sinatra.

MANAGERI:

Nähtiin sitten Frank Sinatra.

*Ola katsoo hiljaa Frankin perään.
Autoliikkeen omistaja tulee paikalle.*

AUTOLIIKKEEN OMISTAJA:

Hi!

MANAGERI:

Hi!

OLAVI:

Hai vaan ja muita petokaloja, minä haluan ostaa tuon auton.

AUTOLIIKKEEN OMISTAJA:

This car price is xxx dollars.

Ola antaa koko lompakkonsa myyjälle.

OLAVI:

Pidä loput.

MANAGERI:

Väliaika.

Väliaika

8.kohtaus: Rintamalla

*Lavalla seisoo sotilaita lumipuvuissa,
naisia lottina, kaikki seisoo
ja katsoo samaan suuntaan.
Olavi tulee.*

OLAVI:

Sota on kummallista. Välillä rintamalla ei tapahdu pitkään aikaan yhtään mitään. On niin kuin jäykistytty kaikki, katsomaan Itään.

SOTILAS:

Näin korsussa unta että syötiin äiteen ja pikkusiukun kans mansikkamaitoo. Sillon hyökkäs ryssä. Siinäpä kontrastia, sano kirjanpainaja.

LOTTA:

En oo enää kihloissa. Pauli kaatu Kuhmossa.

SOTILAS:

Aarnekin oppinu kävelemään.

Lääkintälotta tulee

LÄÄKINTÄLOTTA:

Virta! Olis nyt tuolle sun kitaralles käyttöö.

OLAVI:

Kun siitä katkes kielet
Kuolemajärvellä.

LÄÄKINTÄLOTTA:

Kannattiko tuota nyt sitten tänne asti
raahata. Laula silti. Tuutulaulu. Tälle.

*Paikalle tulee hermostuneesti
kikatteleva, levoton sotilas, Lasse.*

LÄÄKINTÄLOTTA:

(Olalle) Lasse tuli etulinjasta viikko
sitten eikä pysty nukkumaan.

LASSE:

Veli venäläinen vei miult kodin,
lehmät, hyvän lintukoiran ja nyt viel
yöunetkii.
Miust tulkii niin ylen pirtsakka poika.

LÄÄKINTÄLOTTA:

Laulat sille, Olavi. Muuten on kohta
Lassella huonosti asiat. Ei voi
troppiakaan koko ajan antaa.

Ola alkaa laulaa. Muodostuu kuorolaulu.

Biisi: Karjalan kunnillaOLAVI:

JO KARJALAN KUNNAILLA LEHTII
PUU,

JO KARJALAN KOIVIKOT
TUUHETTUU,

KÄKI KUKKUU SIELLÄ JA KEVÄT
ON, VIE SINNE MUN KAIHONI
POHJATON.

KAIKKI:

MA TUNNEN SUN VAARAS JA
VUORISTOVYÖS

JA KASKIEN SAUHUT JA UINUVAT
YÖS

JA SYNKKIEN METSIEN
AARNIOPUUT

JA SIINTÄVÄT SALMES JA
VUONOJEN SUUT.

SIELL' USEIN MATKANI
MÄÄRÄTÖIN
LÄPI METSIEN KULKI JA
NÄREIKÖIN,
MINÄ SEISOIN VAAROILLA PALJAIN
PÄIN, MISSÄ KARJALAN KAUNIIN
EESSÄIN NÄIN.

*Lasse nukahtaa seisaalleen ja
kaatuu maahan.*

LÄÄKINTÄLOTTA:

Kiitos.

OLAVI:

Tämän takia minä

LÄÄKINTÄLOTTA:

...sitä kitaraa.

OLAVI:

Niin.

LÄÄKINTÄLOTTA:

Ettei toivo sammu, eikä kukaan ammu.

OLAVI:

Niin. Muuten...

LÄÄKINTÄLOTTA:

...lähtee järki.

OLAVI:

Sanoi Toivo Kärki.

9.kohtaus: Suomi filmi.

VOICE OVER:

Suomi-Filmi esittää TJ Särkän elokuvan Iskelmäkaruselli: Laulaja vauhdissa. Pääroolissa Olavi Virtana Olavi Virta, käsikirjoitus kohtalo.

Justiina ilmestyy

JUSTIINA:

Voi tuhannen tulimmaista! Kaikkia sitä saa kuulla! Minä kun kuulin naapurin rouvalta joka tuntee yhden Somerolta muuttaneen naisihmisen jonka serkku on konduktööri ja tuntee sen soittajan joka on kerran lainannut kitaraansa tälle toiselle soittajarentulle joka sitten taas on kerran tuurannut Virran yhtyeessä juopottelun takia, oli nähnyt sitä Virran yhtyeessä soittanutta juoppoa ja se oli kertonut sille ja se puolestaan konduktöörille ja se somerolaiselle ja se tälle naapurin rouvalle että se Virta on niin mahdoton

kaahari että ajoi puolessa tunnissa
Helsingistä Turkuun ja takaisin ja
tyhjällä tankilla ja käsijarru päällä!

Suomisen Olli saapuu.

OLLI:

On tämä vain niin eri hyvä päivä! Olen
vihdoinkin löytänyt itselleni idoolin!
Eteenpäin pyrkivä, työteliäs, aikaan
saava, toimeen tarttuva, sellainen
minäkin totta vieköön aion olla!
Sellainen kuin laulaja Olavi Virta!

Suomisen Pipsa saapuu.

PIPSA:

On tuo niin eri naiivia Olli! Ei Virrasta
ole moitteettoman nuoren miehen
idooliksi! Sehän on ryöstäjä, ryöstäjä
ja konna!

OLLI:

Pipsa, nyt kyllä fuulaat. Virta on
toimitusjohtaja, ja taiteilija, ja
levykauppias.

PIPSA:

Konna se on ja tuomittu rikoksista,
maastakarkotukseen Sant Helenan
saarelle...

OLLI:

Olavi Virta tekee businesta!

PIPSA:

Virta ryösti Suomen Pankin. Ja
Ruotsin kanssa! Ja toimi Stalinin

urkkijana! Ja on Armi Kuuselan
avioton isä! Seurassa oli kuvakin!

KAIKKI:

(Kinastelevat kovaan ääneen)

Komisario Palmu tulee

KOMISARIO PALMU:

Hiljaa kaikki.

KAIKKI:

Komisario Palmu!

KOMISARIO PALMU:

Minä selvitän mikä hän on miehiään?
(*Kysyy Ollilta*) Mitä sinä tiedät tästä
miehestä?

OLLI:

Hän on minun idooli.

KOMISARIO PALMU:

(*Kysyy Pipsalta*) Entäs sinä, mitä
tiedät tästä miehestä?

PIPSA:

Se on rikollinen, sillä on kaikkia
salanimiäkin.

KOMISARIO PALMU:

Mitä salanimiä?

OLLI:

Owan Erwin, Paul Ilmen, Oskari Joki,
Matti Lehto, Kaarto Vasa, Pauli Ström,
Kaarto Virtanen ja Salvador Rio.

KOMISARIO PALMU:

Mitäs Rouva Puupäällä on sanottavaa
tästä laulajasta?

JUSTIINA:

Ihana, mutta Juoppo.

KOMISARIO PALMU:

Tapaus selvitetty. Nyt tiedän mikä
Olavi Virta on miehiään.

MUUT:

Mikä hän on miehiään?

KOMISARIO PALMU:

Hän on Legenda.

OLAVI:

TÄYSIKUU, SÄ IHME SUURIN OLET
ÖISEN TAIVAHAN.
TÄYSIKUU, KUN AVARUUDEN PUET
LOISTOON HOPEAN.
SAAT NÄHDÄ VAIN SÄ
RAKKAUDEN, SEN HETKET
RIEMUKKAAT,
MUT KIERTÄÄ KYLMÄÄ TIETÄSI
NIIN YKSIN SINÄ SAAT.

TÄYSIKUU, KUN HÄNET LÖYDÄT,
JOTA KAIPAAAN MINÄ NIIN.
TÄYSIKUU, SÄ HÄNET

LOISTEELLASI PEITÄ SUUDELMIIN
 JA KERRO HÄLLE KUINKA PALJON
 HÄNTÄ RAKASTAN.
 TÄYSIKUU, SE KERRO HÄLLE
 TÄYSIKUU.

TÄYSIKUU, KUN HÄNET LÖYDÄT,
 JOTA KAIPAAAN MINÄ NIIN.
 TÄYSIKUU, SÄ HÄNET
 LOISTEELLASI PEITÄ SUUDELMIIN
 JA KERRO HÄLLE KUINKA PALJON
 HÄNTÄ RAKASTAN.
 TÄYSIKUU, SE KERRO HÄLLE
 TÄYSIKUU.

ORKESTERIN EDUSTAJA:

Vuonna 1963 Olavi joutui työsiirtolaan
 kesken levytyksen.

10. kohtaus: Olavin vankilapako levyttämään

*Kaksi soittajaa saapuu, virittelevät
 soittimiaan.*

SOITTAJA 1:

Tuleeko Virta, mitä luulet?
 Paljosta vetoa?

SOITTAJA 2:

No whiskypullosta. Ei kai sieltä ihan
 niin vaan pääsekään. Onhan se
 sentään työsiirtola.

SOITTAJA 1:

Mää haluan sen whiskypullon sitten
 heti tänään.

SOITTAJA 2:

Ootpas varma voitostas!

SOITTAJA 1:

Kyllä se ihan varmasti tulee, levytys ja kaikkea.

SOITTAJA 2:

Me voidaan levyttää täällä kuule vaikka pikkuoravaa, ei varmana ei Virta laula! Ei ne päästä sitä.

SOITTAJA 1:

Kyllä se jotain keksii.

*Seutulan Työsiirtolassa
Virta puhuu vartijalle.
Virralla olisi
kiire, on pulassa.*

OLAVI:

Otahan Teijo tuosta aski norttia.

TEIJO:

Mikä se on taas tangokuninkaalla asia?

OLAVI:

Pitäis päästä Helsingissä käymään.

TEIJO:

Että Helsinkiin pitäis laulajan päästä. Onko koti-ikävä?

OLAVI:

No ikävähän on aina.

TEIJO:

Olisit laulanu ilosempia lauluja.

OLAVI:

Laulanhan mä aina ilosiakin, laulanko sulle... (laulaa)

Soittajat juttelee

SOITTAJA 1:

Mistäs se sen tuomion sai? Ajoko se taas kännissä?

SOITTAJA 2:

Ajoihan se.

SOITTAJA 1:

On se hurja.

SOITTAJA 2:

Hurja on.

Ola laulaa Teijolle.

TEIJO:

Lopeta. mitä suu laulaa, sitä mieli miettii.

OLAVI:

Näinhän se varmaan on, kuule, Teijo...

TEIJO:

Meillä Kiuruveellä sanotaan että ei pie aulia pahhaa, paha tulloo aulimattakii. Kun laulaa aina :”sinut menetin” niin niinhän siinä sitten lopulta käy. Mitäs lauloit, kiäh kiäh.

OLAVI:

Niinhän siinä tietysti käy Teijo, kuules, nyt.

TEIJO:

Ja ilosia lauluja ihmiset tarttee. Tarjosit vaan sielun tuskia mulle sinäkin laulat ja voin sanoa että kiitos samoin!

Olavi rikkoo rillinsä.

OLAVI:

Katos Teijo kun mulla meni tuolla työmaalla silmälasit rikki.

TEIJO:

Eihän sulle ole silmälaseja.

OLAVI:

Ei niin kun ne meni rikki. Ja en näe tehdä hommia ilman. Ihan oon sokea. Kato vaikka.

*Demoaa huonon näkönsä
simultaanisesti muusikoiden
replikoinnin aikana. Lisää soittajia
saapuu levytysstudioon.*

SOITTAJAT:

Onko meillä solistia? Tuleeks se Virta?

SOITTAJA 1:

Ei tule.

SOITTAJA 2:

Tulee.

Vartija ja Ola.

TEIJO:

Eikä mihinkään muualle kun optikolle.
Seittemään mennessä takasin.

OLAVI:

Kiitos Teijo! Oot reilu mies!

TEIJO:

Laita ovi perässä kiinni... Hetkinen..

Teijo juoksee perään.

Kapu laskee lähdön levytysstudioissa.

SOITTAJA 3:

Yks, kaks, kol, nel.

Ola juoksee studioon, laulaa.

Biisi: Kun ilta ehtii

OLAVI:

KUN ILTA EHTII,
MÄ SUA MUISTAN,
JA KAIPUU LUOKSES,

ON POHJATON,
KUN ILTA EHTII,
MÄ HILJAA TOISTAN
SUN SANAS KAUNIIT YÖ TUOKION.

Naisten edustaja tulee tanssimaan.

NE SUUDELMAT
HYVÄILYT ARMAHAT
JA ERON KATEKERAN
NEKÖ UNHOITAN.

Naisten edustaja jatkaa tanssia ja bändi jatkaa soittoa kun Ola kiinnittää huomionsa Naisten edustajaan.

10.b. Kohtaus. Ola puhuu laulujen kielellä.

NAISTEN EDUSTAJA:

Olavi puhutteli meitä naisia laulujensa kielellä. (*Huutaa Olaville*) Poika varjoiselta kujalta!

OLAVI:

(*Olavi arvuuttelee kukas tämä neito olikaan*) Eva? Anita? Angelique? Kyllikki? Laura? Wilhelmiina? Maruzella? Aaa (Hakee kukkia) Punatukkaiselle tytölleni. Metsäkukkia.

NAISTEN EDUSTAJA:

Keinu kanssani.

OLAVI:

Bongo bongo, Cha cha chaa.

NAISTEN EDUSTAJA:

Hymyn suot kelle vain.

OLAVI:

Mustasukkaisuutta.

NAISTEN EDUSTAJA:

Kuinka saatoitkaan. Siks oon mä suruinen.

OLAVI:

Kaunein iltamme. Tulethan. Kerran viel. Sinitaivas. Tuoksuvat tuomien valkoiset kukkaset. Sateinen ilta. Muistojen ilta.

NAISTEN EDUSTAJA:

Jos rakas sulle oisin.

OLAVI:

Hymy.

NAISTEN EDUSTAJA:

Kaipaan kahta sanaa.

OLAVI:

Sua rakastan.

NAISTEN EDUSTAJA:

Sanoja vain.

OLAVI:

Sokeripala. Krysanteemi.

NAISTEN EDUSTAJA:

Tiikerihai.

OLAVI:

Sua suudella rakas nyt saanko.

NAISTEN EDUSTAJA:

Tulisuudelma.

Suutelevat

OLAVI:

Sua lemmin kuin järjetön mä oisin.

Suutelevat

OLAVI:

Jää hyvästi rakas.

NAISTEN EDUSTAJA:

Älä unhoita. Tulethan.

OLAVI:

Sadoin kitaroin.

NAISTEN EDUSTAJA:

Vain sinulle. (Lähtee)

OLAVI:

Kultainen nuoruus. Ennen kuolemaa.

11.kohtaus: Lopunajan haastattelu 3

*Olavi nähdään taas Pispalassa
haastattelussa.*

OLAVI:

... Sitten vuonna 59 se sitten lähti se alamäki, kansa oli ihan vauhkona ja minua syytettiin sellasesta mitä mä en ollu tehny.

TOIMITTAJA:

Tarkoitatteko sitä.

OLAVI:

Ei siitä viitti puhua, siitä on jo riittävästi puhuttu, ei siinä oo mitään uutta sanottavaa, puhutaan vaikka rakkaudesta..

HULDA:

Minä olin niin kiintynyt Olaviin, etten koskaan kehenkään ollu, vaikka mulla kaks ukkoa olikin. Kai toi Olavi mua joskus häpes, kun mä tämmönen vanha jo olin.

OLAVI:

Hulda on nätti ja kiltti tyttö.

HULDA:

Minun täyty vaan hakea Olavi hoitoon, siellä oli vaikka kuinka paljon naisia, mutta ei ne tehny mitään sen hyväksi vaikka oli Olavi huonossa kunnossa..

TOIMITTAJA:

Voisitteko kertoa nykyisistä keikoistanne.

OLAVI:

En minä jaksais itseäni rasittaa noilla keikkahommilla, mutta kun tällä kansaneläkkeellä ei elä, niin pakko on pikkasen loiskuttaa. Mutta onneks otti sitten hoiviinsa mut tuo Hulda, vaikka muut ei enää välittäny..

TOIMITTAJA:

Onko teillä sellainen tunne, että teidät on unohdettu ja hyljätty?

OLAVI:

Ei! (*Pidättelee itkua*) Päinvastoin. Minä tunnen itseni turvallisiksi, että Olavia ei ole unohdettu. Minulla on hirveän lämmin tunne siitä että... Minulle monesti sanotaankin, että mestari on aina mestari.

TOIMITTAJA:

Mitäs te joskus sanoittekaan, että..

OLAVI:

Kaiken muun voitte viedä, mutta ääntäni ette saa.

12.kohtaus: Kertojien väittelyä

TOIMITTAJA:

(*Yleisölle*) Olavihan sitten loppuaikoina väkisin vietiin huonokuntoisena keikoille...

HULDA:

Ei sitä kukaan väkisin vieny, kyllä se halus itse laulaa, loppuun asti.

TOIMITTAJA:

Pitääkö se paikkansa ettei Virta saanut niistä keikoista mitään?

VAIMO:

Miksi sinä Hulda sen päästit vielä keikoille, levätä ja tervehtyä sen olis pitänyt.

MANAGERI:

Täytyyhän meidän managerienkin joillain elää.

HULDA:

Ei Olavia voinu kieltää laulamasta, ei kukaan, kyllä sinä sen hyvin tiedät.

NAISTEN EDUSTAJA:

Olavi oli ihana rakastaja.

VAIMO:

Ole sinä hiljaa. Te toimittajat Olavin alamäen aloititte

TOIMITTAJA:

Lehdet kirjoitta mitä kansa haluaa lukea.

VAIMO:

Kansa lukee mitä lehdet haluavat kirjoittaa.

VAIMO:

Jos minä olisin vielä ollut silloin Olavin vaimo..

HULDA:

Et ollut.

VAIMO:

Ja sinä olit, niinkö.

*Seuraavat kursivoidut kohdat
Puhutaan Huldin monologin päälle.*

HULDA:

En. Minä en ollut vaimo, en tyttöystävä, en myöskään äidin korvike niin kuin monet ajattelivat. Minä hain hänet vasta kun kaikki muut olivat Olavin jättäneet..

VAIMO:

Sinä et tiedä millaista se oli.

NAISTEN EDUSTAJA:

Sinä sait kuitenkin olla hänen vaimonsa.

VAIMO:

Ole sinä hiljaa.

ORKESTERIN EDUSTAJA:

Mistä täällä väitellään?

MANAGERI:

Olavista.

NAISTEN EDUSTAJA:

On minullakin oikeus kertoa Olavin elämästä

VAIMO:

Ei ole.

ORKESTERIN EDUSTAJA:

Tässä on varmaan riittävästi näkökulmia, eli meikäläinen poistuu.

HULDA:

..Silloin kun häneltä oli viety rahat, koti ja terveys ja vaarannettu tärkein, mahdollisuus laulaa, minä tulin, otin hänet, ruokin..

VAIMO:

Ei sitä kukaan muukaan olisi kestänyt

HULDA:

..vaatetin, pidin lämpimänä, näillä heikoilla voimilla vedin häntä takasin sieltä mihin hänet oli jätetty, kun muille hän oli naurunaihe, pilkattu ja halveksittu, yksinäiseksi hyljätty, minulle hän oli edelleen kuningas..

MANAGERI:

Se sai niistä keikoista sen mitä se halusi. Olavi halusi laulaa.

HULDA:

..tangonkuningas. Ja ennen kaikkea ihminen. Olavi. Ja minä sain olla hänelle Hulda. Olaville Hulda.

MANAGERI:

Leppävirta, Jäppilä, Varkaus, Sorsakoski, Pieksämäki, Hankasalmi. Eli Olan viimeinen kiertue vuonna 69.

13.kohtaus: Viimeinen kiertue.

OLAVI:

Missäs nyt ollaan?

MANAGERI:

Aloin muuten myymään suomen ensimmäistä sokeeta laulajaa. Keksinkin sille hyvän mainoslauseen: "Taatusti sokea laulaja, rahat takaisin jos näkee"

OLAVI:

Nyt on pakko huilata.

MANAGERI:

Ei ole aikaa.

OLAVI:

Nyt on pakko huilata.

MANAGERI:

Eikös laulaja halua laulaa?

OLAVI:

Haluan, mutta..

MANAGERI:

Yleisö odottaa, että näkee vielä Olavi Virran. Seuraava kiertue on sitten ambulanssikiertue. Siellä saat pötkötellä ennen keikkaa ja hoitajat antaa troppia. Eiks oo muuten hyvä idea ja yleisö pääsee helvetin kallista maksua vastaan katsomaan laulajaa letkuissa ennen keikkaa.

OLAVI:

Huutelivat eilen, että painu helvettiin vanha juoppo.

MANAGERI:

Yleisö aina lopuksi unohtaa ja alkaa huutaa uuden esikuvan nimeä, niin se vaan Ola on, söypisnes is söypisnes.

OLAVI:

Onko tänään yleisöä paljon?

MANAGERI:

Ei. Kato kun et vedä Ola tarpeeks väkeä keikoille. Mutta ei hätää, mä pystyn järjestämään mitä vaan.

Minähän se olin, joka toin The Who yhtyeenkin Suomeen. Soitin vaan Lontooniin ja sanoin, että minä täällä terve, niin heti ne sano sieltä, että Who. Lisätään kato Ola vaan vettä myllyyn.

Soittaa puhelimella lehdistölle.

MANAGERI:

Onko Hymy lehdessä? Minulla olis nimetön vihje. Olavi Virta on tänään umpikännissä Hankasalmella keikalla.

OLA:

En minä ole kännissä.

MANAGERI:

(Antaa viskipullon Olalle.) Kohta olet...
Ja pullo pidätetään palkasta.

SOITTAJAT:

(Yleisölle.) Siinä istui Olavi Virta,
tangon kuningas, Hankasalmen
työväennäyttämön
peränurkkauksessa./
Olavi tarttui vapisevana keppiinsä,
vaivalloisesti nostivat sokeritaudin
runnomat jalat hänet pystyyn/
Mestari nojasi raskaasti vasempaan
käteensä../
Oikea roikkui suoraan kohti lattiaa ja
värähteli välillä kuin kallioon isketyn
ahvenen pyrstö../
Kun hänet näki, ei voinut uskoa, että
tuosta miehestä enää lähtee
ääntäkään./
Mutta hänellä oli musta puku

päällään../
 Rintataskussa valkoinen nenäliina..
 /Jalassa kiiltävät kengät..
 Hän nousi yleisön eteen, /
 alttarilleen.

*Olavi kävelee pitkällä foni/viulu-introlla
 Hyvin vaivalloisesti lavalle ja laulaa
 Hankasalmen lavalla
 ilman minkäänlaisia vaikeuksia
 laulun Mustasukkaisuutta ja ihmiset
 tanssivat.*

Biisi: Mustasukkaisuutta.

OLAVI:

JÄRJEN VEIT JA MINUSTA ORJAN
 TEIT
 KUN LEMPES ANNOIT
 JA KESTÄVÄN SEN VANNOIT
 MUTT' KESTI SE VAIN HETKISEN
 JO MURHEEKSI VAIHTUEN
 SUN SANAS KUUMAT
 OLI VALHETTA VAIN

HUULESI NUO JOTKA HUUMAN
 IHANAN SOI
 KUUMUUDEN HUULILTA TOISEN
 MINULLE TOI
 OON RAUKKA KUN, NYT TÄYTYY
 MUN
 SE KESTÄÄ, EN ESTÄÄ VOI

TANSSIJAT:

MUN SYÖMMEENI ONNEN SÄ TOIT
 MUN LEMMESTÄ NAUTTIA SOIT

NYT SYÖMMENI RAUHATTA AINA
 LYÖ

EI SUO SILLE LEPOA PÄIVÄ YÖ

OLAVI:

EI RAUHAA KAI MILLOINKAAN SAA
KEN LEMPEÄ VAIN JANOAA
NYT ON RINNASSAIN YKSI
TOIVOMUS VAIN
TOISET UNHOITA LUOKSENI KÄY

14. kohtaus: Laulu yli vuosikymmenten

Manageri tulee.

MANAGERI:

Olavi Virta teki lähes 1200 levytystä.
Hänen laulunsa ovat kantaneet
vuosikymmeniä, sukupolvelta toiselle.
Ja tulevat kantamaan.
Me kaikki olemme Olavi Virran
perillisiä, olemme saaneet perinnöksi
hänen äänensä.

Biisi: Hopeinen kuu

Nuori pari tulee tanssimaan.

OLAVI:

HOPEINEN KUU LUO, MERELLE
SILTAA,
EI TULLA KOSKAAN VOISI KAI,
TÄLLAISTA ILTAA,
ODOTAN TURHAAN,
SINUA ARMAIN KUU KULKEE
PILVEN TAAKSE TAAS ON MERI
HARMAIN.

*Pari tanssii nyt vauva sylissään/
Lastenrattaiden kanssa.*

KAIPAUS VASTAA SYDÄMEN
ÄÄNEEN, ONNENI TIEDÄN MÄ NYT
TAAS NIIN YKSIN JÄÄNEEN

TOINEN NYT KUUTA KANSSAS
KATSOO,
TOINEN VIENYT SINUT LIE NYT,
HOPEINEN KUU LUO,
MERELLE SILTAA.

*Välisoiton aikana tanssiva pari vanhenee
Tanssiessaan n. 35 vuotta Näyttämölle tulee kaksi
Utisten lukijaa, jotka lukevat uutisia
Välisoiton ajan.*

UUTISTENLUKIJA 1:

Uutisista hyvää iltaa. Apollo 11 on laskeutunut kuuhun.

UUTISTENLUKIJA 2:

Uutisista hyvää iltaa. Suomen maaseudunpuolue on saanut eduskuntavaaleissa 18 paikkaa.

UUTISTENLUKIJA 1:

Uutisista hyvää iltaa. DDR on avannut rajansa ja ihmismassat ovat saapuneet muurille.

UUTISTENLUKIJA 2:

Uutisista hyvää iltaa. Zernobylyssa on tapahtunut ydinräjähdys.

UUTISTENLUKIJA 1:

Uutisista hyvää iltaa. Autolautta Estonia on uponnut.

UUTISTENLUKIJA 2:

Uutisista hyvää iltaa. Suomi on voittanut ensimmäisen jääkiekon maailmanmestaruutensa.

UUTISTENLUKIJA 1:

Uutisista hyvää iltaa. Vuosituhat on vaihtunut riehakkaissa tunnelmissa.

Kaikki tulevat lavalle.

KAIKKI:

3,2,1. Jeeee!

*Tässä vaiheessa tanssijaparin naispuolisko
On kuollut ja mies tanssii nyt yksin.*

*Lavalla nähdään seuraavien kahden
Säkeistön aikana koreografioitu
Teknologian kehitys maailmassa
mikrotietokoneista kosketusnäyttöihin.*

OLAVI:

HOPEINEN KUU LUO
MERELLE SILTAA,
TULLA EI KOSKAAN VOISI KAI
TÄLLAISTA ILTAA,
ODOTAN TURHAAN,
SINUA ARMAIN,
KUU KULKEE PILVEN TAAKSE
TAAS ON MERI HARMAIN.

*Yksin jäänyt tanssijamies
Kohtaa toisen miehen tällä
Vuosikymmenellä, suutelevat.*

*Musiikissa tulee tauko ennen
loppuhehkutusta ja lavalle tulee
kaksi teini-ikäistä nykynuorta.*

Olavi laulaa loppuhehkutuksen.

KAIPAUS VASTAA,
SYDÄMEN ÄÄNEEN,
ONNENNI TIEDÄN MÄ NYT TAAS
NIIN YKSIN JÄÄNEEN,
TOINEN NYT KUUTA KANSSAS
KATSOO,

TOINEN VIENYT SINUT LIE NYT,
SAAVU EI KOSKAAN,
TÄLLAISTA ILTAA,

TEINI 1:

Ootko nähny Youtubesta tän videon?

TEINI 2:

Minkä? Näytä?

TEINI 1:

Tässä tää tyyppi vetää vähän sairaan
siististi tän lopun.

OLAVI:

EEEEIIIII KOSKAAAAAAAAAAAAAN.

TEINI 2:

Siistii. Hästäg olavivirta, Hästäg
Hopeinenkuu, Hästäg
aikahyvinsatavuotiaalta.

15. kohtaus: Olavi poistuu.

*Olavi makaa Pispalassa hetekalla,
Hulda tuo aamupuuron Olaville.*

HULDA:

Puuroa. Nyt on jo aamu ja se on
laulajankin jo herättävä.

OLAVI:

Nyt ei oikein puuro maistu..

Hulda menee keittiöön hääräilemään.

HULDA:

Tulet nyt syömään puuros etkä
tempuille.

OLAVI:

En halua puuroa.

HULDA:

Aina sama virsi. Tulet nyt syömään
puuroa, tekee hyvää vatsalle.

OLAVI:

Ei.

HULDA:

Kyllä.

OLAVI:

Nyt minä kuolen.

HULDA:

Älä nyt viitsi, ei tämä puuro nyt niin paha ole.

Hulda menee katsomaan ja Olavi on kuollut.

HULDA:

Olavi. Olavi herää. Olavi. Nytkö se sitten.. ja minä kun luulin että sinä vaan taas kiukuttelit, että et vaan halua puuroasi syödä. Olavi kulta..

18.kohtaus: Loppu

Ensemble laulaa acapella.

Biisi: Tähti ja meripoika

KAIKKI:

TUOLL'ON ILTATÄHTI SILLE
LAULAN,
TAIVAHALLA KUN SE KIMMELTÄÄ!
AATOKSEIN KUN KIITÄÄ
KOTIMAAHAN,
KYYNEL POSKELLE MUN
VIERÄHTÄÄ.

*Olavi nousee sängystä
ja kävelee hitaasti
keskelle näyttämöä.*

KAIKKI:

KOTIRANNAT RAKKAHAT ON
SIELLÄ,
MISTÄ SUUNNAN OTIN LÄNTEHEN.

VAARAT VÄIJYY AINA MUA TIELLÄ,
ON MONEN HAUTA MERI
VIIMEINEN.

OLAVI JA KAIKKI:

ILTATÄHDEN KIMMELLYKSEN
MYÖTÄ,
KOTIHIN NYT LAITAN TERVEISEN.

Olavi poistuu kaukaisuuteen.

KAIKKI:

KERRON KUINKA KOURISTAAPI
SYÖNTÄ,
HEITÄ KUN MÄ TÄÄLLÄ
MUISTELEN.

LOPPU